

Kohtulahendite kogumik

**Kohtuasi T-384/14
(avaldamine väljavõtetena)**

**Itaalia Vabariik
versus
Euroopa Komisjon**

EAGGF — Tagatisrahastu — EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulud — Veise- ja lambaliha sektor — Kindla määraga finantskorrektsioon — Ühekordne korrektsoon — Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklid 48 ja 69 — Eritoetusõigused — Põhjendamiskohustus

Kokkuvõte – Üldkohtu (kuues koda) 12. mai 2016. aasta otsus

Põllumajandus — Ühine põllumajanduspoliitika — Teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Ühtne otsemaksete kava — Võrdlussumma arvutamine — Eritoetusõiguste kava raames tasutud summade arvessevõtmine — Liikmesriikide võimalus kasutada toetusõiguste muud arvutusmeetodit — Välistamine

(nõukogu määrus nr 1782/2003, artikli 36 lõige 1, artiklid 47–50, 95 ja 96)

Ühtse otsemaksete kava rakendamisel on määruse nr 1782/2003 artiklis 48 sätestatud ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad. Nimetatud sätte grammatilise tõlgenduse põhjal ja arvestades seda ümbritsevaid sätteid, on kõnealune säte kohaldatav põllumajandustootjale, kellele on tasutud sama määruse artiklis 47 sätestatud makseid, mis annavad õiguse eritingimustega hõlmatud toetusõigustele ning kellel ei olnud sama määruse artiklis 43 osutatud hektareid võrdlusperioodi jooksul ühtse otsemaksete kindlaksmääramise tähenduses või kelle toetusõigus hektari kohta on enam kui 5000 eurot. Sellisel põllumajandustootjal, kellel ei ole vastavaid hektareid või kellel on hektarid, mille toetusõigus hektari kohta on enam kui 5000 eurot, on õigus toetusõigusele: a) mis on võrdne tema sellistele otsetoetustele vastava alus võrdlussummaga, mida talle anti kolmeaastase keskmise perioodi jooksul ja b) iga 5000 eurose võrdlussumma või selle osa puhul, mis vastab otsetoetustele, see tähendab eritoetused, mida talle on antud kolmeaastase keskmise perioodi jooksul.

Sellest tuleneb, et eritoetused arvestatakse maha võrdlussummast hektari kohta kuni summani 5000 eurot ja alates sellest määrast moodustavad need lisatoetusõiguse. Selles osas näeb määruse nr 1782/2003 artikli 47 lõige 1 ette, et selles loetletud summad arvatakse artiklis 48 ette nähtud tingimustel võrdlussumma hulka. Ka määruse nr 1782/2003 artikli 47 lõikest 2 nähtub, et alates 2007. aastast ja erandina artiklitest 33, 43 ja 44 hõlmatakse nimetatud määruse artiklites 95 ja 96 ette nähtud piimatoetusest ja lisamaksetest tulenevad summad ühtse otsemaksete kavaga artiklites 48–50 sätestatud tingimustel. Nii kehtestavad asjaomased õigusnormid ühtsete otsemaksete raames tehtud erinevate toetuste kumuleerumise põhimõtte.

Peale selle ei näe määruse nr 1782/2003 artikkel 48 ette ühtki eritoetusõiguste kindlaksmääramise alternatiivset meetodit ega ka kohustust hoida erinevate õiguste alusel tehtavad maksed lahus. Kuna nimetatud säte on kohustuslik ega jäta liikmesriikidele kaalutlusruumi, ei saa liikmesriigid väita, et nende alternatiivne meetod on sama tõhus, võimeline välistama pettusi või lausa soodsam põllumajandustootjale.

(vt punktid 89–91 ja 93)